

tydning, sige, at vi jo slet ikke have nødig at hente Exempler fra Krigsflåden, thi vi have det, der ligger så meget nærmere, idet vi i den sidste Mennefskalder have havt ikke mindre end to meget alvorlige og meget ødelæggende Vandfloder, hvoraf den ene var i Limfjorden; men den Gang mente man ikke, at Sagen var national i det Omfang, at man fandt det nødvendigt at give nogenformelt Understøttelse af Statskassen. Men om vi end maa sige, at der ikke er nogen Berettigelse til at kalde det Forhold nationalt, i alt Fald ikke, naar der er Spørgsmaal om Forordning paa Understøttelse, saa maa vi alligevel erkjende, at det er et nationalt Anliggende, og det er opfattet saaledes af Nationen selv; thi deri maa man give de Herrer Ret, som med saa megen Anerkjendelse have omtalt det meget betydelige Bidrag, der er kommet ind ved den frivillige Subskription — og jeg frygter ikke for at sige det — at navnlig for Lolland-Falsters Vedkommende er den Hjælp, der er givet, meget nær ved at være fuld Erstatning. Jeg taler ikke om de enkelte større og formuende Mænd, som hverken hade ønsket, forlangt eller faaet tilhjuldet nogen Hjælp, men jeg siger, at netop for Lolland-Falsters Vedkommende ere samtlige Taxationer foretagne af Komiteer, der ere udnævnte af Beboerne selv, og de Beløb, som de have angivet, have de faaet betalte paa saa lidt nær, at der for Falsters Vedkommende er givet 151,000 Rbd. af de 170,000 Rbd., der bleve forlangte. For Lollands Vedkommende huffer jeg ikke Løbet rigtig, men det er der blevet betalt indtil 90,000 Rbd. (Verg: Meget mere, over 200,000 Rbd.) Ja, der er blevet givet saa fuld Understøttelse, at der kun mangler 90,000 Rbd. i det Beløb, som de selv have opgivet. Jeg finder Anledning til at tilføje, at ganske vist er der ikke blevet givet nogen Erstatning for den Skade, Jorderne temmelig have lidt, og hvorfor? Fordi man ikke har kunnet det, men Spørgsmaalets Afgjørelse har man udtryffeligt forbeholdt sig, og der er Midler tilstede til at kunne give Erstatning for disse Tab, forsaavidt de overhovedet kunne konstateres. (Afsnydelse af Steenstrup). Ja, forsaavidt de kunne konstateres (Stenstrup: Nei, jeg sagde: forsaavidt Tabene overhovedet kunne erstattes!) Dette tror jeg er muligt; de kunne erstattes ligesaa vel som en anden handelsglig Ulykke, der kan arrivere, hvad der jo ingenlunde er ukendt her i Landet; thi det arriverer jo jævnlig, at en Mand kan faa sin Jord eller dens Afgrøde ødelagt paa anden Maade end ved Vandflod. Dette Spørgsmaals Afgjørelse er som sagt forbeholdt, det vil senere komme frem, og der er Bøien tilstede til at kunne fyldestgørende rimelige Raad i saa Henseende. Det er de Medlem, hvem jeg sidst henpegede til (Stenstrup), mente, at der var visse Tab, som ikke kunde erstattes, og henviste navnlig til det Tab, som vedkommende Eiendomme maatte lide i Eiendoms-handelen. Jeg siger: Ja, det er sikkert; men Spørgsmaalet er,

om man ikke her har skruet Værdien for højt op, og om den ringere Værdi, som man nu tilskriver denne Begivenhed, ikke er en Egenstabs, der har hvilet paa Eiendommene forinden. Vandfloden, idet de jo altid have været udsatte for, at blive ødelagte af en Vandflod. I saa Henseende, skønner jeg ikke rettere, end at, naar man opfører Diger til samme Høide som tidligere, maa de vedkommende Eiendommers Værdi være den samme som før Stormfloden. Men de Herrer maa ikke glemme, at de Eiendomme, der have lidt ved Stormfloden, have i og for sig en pæker Beflækkethed, som de ikke kunne forlange, at Andre nu for en væsentlig Del skulle tage Byrden af, ved at bringe dem i en bedre og sikkrere Tilstand, end de have været i før. Jeg beklager, at jeg ikke ser mig i Stand til at skaffe noget større Bidrag, fra Statskassen end det, der er foreslaaet, og hvis jeg altsaa skal kunne komme de Herrer imøde, maa det ske enten ved at forminde Digerens Høide (En Stemme: Det gaar ikke an!) eller ogsaa ved, som flere ærede Medlemmer have udtalt, at tage Amtet og maasse den enkelte Kommune med for en vis, dog temmelig begrændset Sum. Jeg har i og for sig ikke nogen alvorlig Indvending imod, at Amtet tages med. De Herrer ville ogsaa se, at jeg slet ikke har glemt Amtet, og jeg tror, at der er ikke saa ganske lille en Udgift, Amtet kan komme til at udrede ved den Rolle, der tildeles det efter dette Lovforslag. Men jeg vil, som sagt, ikke have noget imod, om man — vel at mærke — for en begrændset Sum tager Amtet med. Derimod tror jeg ikke, at det er rigtigt at tage Kommunen med, dels fordi de fleste af Kommunens Beboere ville være blandt de Skadelidte, og dels fordi de i alt Fald have ligget saa nær ved Ulykken, at der paa mange andre Maader er stillet Forordninger til dem, som de ogsaa have fyldestgjorte. Man sagde før, at det ikke var værdt at forminde Digerens Høide, og det er det heller ikke, men jeg vil dog sige, at det er en af de Veie, ad hvilke man i alt Fald kan nedsaette Udgifterne noget, navnlig for Lollands Vedkommende, idet der nemlig er paatænkt at indrette Digerne saaledes, at det hele Diger-system bliver indrettet i Raage, om jeg saa maa sige, nemlig saaledes, at et Brud paa et enkelt Sted af det ydre Dige ikke med Nødvendighed medfører den samme Ulykke, som sidst skete, at Vandet løber fra Nødby Fjord ind i Næstved Fjord. Paa denne Maade vil man kunne bestemme Digerets Høide i Forhold til Størrelsen, og Værdien af de Arealer, som ligge i en Raag, thi der er jo ingen Tvivl om, at der ligger megen Vægt paa at forhindre Vandet fra at trænge ind paa et meget frugtbart og værdifuldt Stykke Land, som maasse er beboet af mange Mennefsker, end der ligger paa ubetinget at sikke et mindre Areal, som maasse ingen anden Værdi har end Græsningen. Jeg har derfor ikke noget imod, om man